

стори за револверъ и по-голъмо, но не съмъ го видѣлъ съ очитѣ си.

— Какво ви попрѣчи на станцията да не стрѣляте: денътъ ли, или обстановката бѣше такава?

— Това е едно нѣщо, което човѣкъ не може да си обясни. Обстановката бѣше най-удобна — на 3 крачки. Ако въ него врѣме имахъ завардено същото онова рѣшение, същото онова чувство, което имахъ въ Одесса, безъ да му мисля, щѣхъ да го направя, но азъ се бѣхъ расколебалъ вече и, съ една рѣчь, не дързнахъ

— Слѣдъ заминаването на Н. Ц. Височество на 30 Май и до 8 Юний се въ Пловдивъ ли бѣхте?

— Слѣдъ това ходихъ въ Карнобатъ и останахъ тамъ около три недѣли, а когато се върнахъ, бѣхъ се вече окончателно рѣшилъ да се откажа отъ заговора и бѣхъ спокоенъ.

— До заминаването на К. Попова, не усѣтихте ли нѣкакво ослабване у него?

— Право да си кажа, не усѣщахъ, но защото той се съгласи много лесно да си отиде въ Одринъ, азъ почувствувахъ едно съмнѣние.

— Подсжд. К. Поповъ! Съ същия ли револверъ бѣхте на станцията въ Пловдивъ, който взехте отъ Одесса, или съ другъ?

— *Подсжд. К. Поповъ:* Въ Пловдивъ и въ София азъ нѣмахъ никакъвъ револверъ, защото бѣхъ си го забравилъ въ Одринъ.

Прѣдсд.: Какво ще отговорите на това г. Миларовъ?

Подсжд. С. Миларовъ: Моето нѣмувание да ви бѣде най-добрий отговоръ. Азъ съмъ занѣменъ!

— Кога тръгна Г. Василиевъ отъ Одесса?

— Отъ какъ се раздѣлихме въ Одесса на 4 Мартъ, не съмъ се виждалъ вече съ него Да, по-послѣ го виждахъ въ Сливенъ, но какво е правилъ тамъ не зная.

— Той отказа ли се отъ тая идея?

— Не зная, но спорѣдъ моето впечатление, въ Одесса той бѣше другаръ на Юрдана Бѣлова, така щото имаше едно съмнѣние въ душата ми за него.

— Не сте ли му писвали писмо?

— Не помня да съмъ писалъ писмо на него,

— Мусевичъ кога излѣзе отъ Одесса?